

Onsdag den 23. januar 2019 (D)

1

50. møde

Onsdag den 23. januar 2019 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S)

Er det efter ministerens opfattelse berettiget, når solcelleejere, der er blevet overflyttet til fleksafregning, føler, at deres forhold trods politiske løfter om det modsatte er blevet meget markant forringet, siden de foretog investeringer i private solcelleanlæg?

(Spm. nr. S 409).

2) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvilke muligheder og initiativer vil ministeren tage for at få kabelagt den grimme og renoveringsmodne Konti-Skan-linje, der går tværs over Læsø, og kan og vil ministeren pålægge ejerne af ellinjen at betale omkostningerne?

(Spm. nr. S 414).

3) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvorfor har ministeren ikke sørget for, at de 540 mio. kr., der er afsat til at nedbringe varmeprisen for de små varmeværker, der er blevet ramt af grundbeløbs bortfald, er blevet fordelt således, at deres fjernvarmekunder kunne have undgået prisstigninger med mere end 50 pct.?

(Spm. nr. S 421).

4) Til sundhedsministeren af:

Magnus Heunicke (S)

Kan ministeren garantere, at Næstved Sygehus kan bevares som et specialsygehus med kræftbehandling, kirurgi, ambulatorier for medicinske sygdomme og et medicinsk sengeafsnit m.v., hvis regeringens sundhedsudspil med ny sygehusstruktur implementeres, og kan ministeren redegøre for, hvor denne beslutning kommer til at ligge med den foreslåede strukturændring?

(Spm. nr. S 412).

5) Til sundhedsministeren af:

Astrid Krag (S)

Er ministeren enig med sin partifælle, formand for Danske Regioner Stephanie Lose, når denne om regeringens bebudede sundhedsreform siger: »Med Løkkes plan bliver det i højere grad embedsmandsstyre og bestyrelsesstyre, der kommer til at diktere virkelighe-

den for borgerne, og det vil jeg gerne advare mod. Jeg tror på folkestyret«?

(Spm. nr. S 418. Medspørger: Flemming Møller Mortensen (S)).

6) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Er ministeren enig med sin partifælle Søren Gade, når han siger, at der er »en ambulance i Lemvig, og det er helt sikkert, at hvis man tager et DJØF-regneark, så er det en rigtig dårlig forretning. Den kører ikke med ret mange patienter, men det er tryghed for borgerne i Lemvig-området. Og det er jo det, politikerne skal. De skal prioritere, og man kan faktisk godt købe tryghed for penge. Det er bare et lille eksempel, og dem findes der masser af i hele Danmark«?

(Spm. nr. S 419. Medspørger: Astrid Krag (S)).

7) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Magnus Heunicke (S)

Kan ministeren garantere, at der ikke bliver nedlagt yderligere busruter i landdistrikterne, hvis opgaven flyttes fra regionerne til kommunerne, som regeringen foreslår?

(Spm. nr. S 411 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 35 (Hvad kan ministeren oplyse om evalueringen af reformen af førtidspensionfleksjob?).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det første spørgsmål er til energi-, forsynings- og klimaministeren, og spørgeren er hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.

Kl. 13:00

Spm. nr. S 409

1) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S):

Er det efter ministerens opfattelse berettiget, når solcelleejere, der er blevet overflyttet til fleksafregning, føler, at deres forhold trods politiske løfter om det modsatte er blevet meget markant forringet, siden de foretog investeringer i private solcelleanlæg?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:00

Jens Joel (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Er det efter ministerens opfattelse berettiget, når solcelleejere, der er blevet overflyttet til fleksafregning, føler, at deres forhold trods politiske løfter om det modsatte er blevet markant forringet, siden de foretog investeringerne i private solcelleanlæg?

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:01

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det, og tak for spørgsmålet til hr. Jens Joel. Omkring 85.000 solcelleejere er ligesom resten af danskerne ved at blive overflyttet til en ny måde at opgøre elforbruget på, nemlig den såkaldte fleksafregning. Ambitionerne om et fleksibelt elenergisystem, hvor vi mere aktivt styrer forbruget gennem fjernaflæste målere og fleksafregning, er en vigtig del af sidste års energiaftale, som alle her i salen er en del af – faktisk er de fjernaflæste målere noget, som Socialdemokratiet var bannerrørere for. Socialdemokratiet var som en del af SRSF-regeringen tilbage i 2013 med til at igangsætte udrulning af fjernaflæste målere til alle elforbrugere i Danmark.

For solcelleejere betyder fleksafregning, at deres forbrug ikke længere afregnes på årsbasis. Det kan jeg godt forstå at solcelleejerne er frustrerede over. Jeg har bedt mit ministerium om at vende deres vilkår, men en afgørelse fra Landsskatteretten i 2016 afgjorde, at det ikke er muligt at årsnettoafregne momsen på solcelleejernes elindkøb fra nettet. Man skal dog huske på, at solcelleejerne fortsat vil kunne årsnettoafregne elafgiften samt PSO. Det er således alene elprisen, der vil blive fleksafregnet. Det betyder i alt en merudgift i størrelsesordenen 200-500 kr. pr. år for den enkelte solcelleejer, og størstedelen er til momsen på elindkøbet.

Solcelleejerne har stadig en økonomisk fordel på gennemsnitligt godt 7.200 kr. om året i forhold til andre elforbrugere. Solcelleejerne har derfor stadig en god ordning.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Jens Joel.

Kl. 13:02

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal forstå ministerens. Jeg må vel næsten forstå det, som om det ikke er berettiget, når solcelleejerne siger, at deres forhold er blevet markant forringet. For dels fortæller ministeren, at det stadig væk er en meget god forretning, dels fastholder han, at det er en meget lille ændring, og at man står godt i forhold til andre.

Så skal man forstå det sådan, at der ifølge ministeren ikke er noget at komme efter for solcelleejerne? Mener ministeren sådan set, at det, der foregår, og det, der er sket i forhold til solcelleejerne, er helt, som det skal være, og ikke berettiger til en kritik?

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:03

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Jeg forstår sagtens, at solcelleejerne kritiserer det her. Jeg forstår også godt, at nogle kan være frustrerede. Men det er jo således, at den her aftale om fleksafregning var en, der blev indgået under den daværende SRSF-regering. Venstre har taget et medansvar for den, og det håber jeg også spørgeren vil. Det er jo for at sikre et mere fleksibelt elforbrug og for at sikre et mere effektivt elforbrug i det hele taget.

Så er der jo kommet et spørgsmål omkring det her, og er, om man skal betale moms af den el, man trækker fra nettet, eller om man ikke skal. Og der er afgørelsen, at solcelleejerne på lige fod med alle andre danskere skal betale moms af den del af elforbruget, som de trækker fra nettet. De skal fortsat nettoafregne i forhold til PSO-afgift, i forhold til elafgift. Det er alene i forbindelse med den del, der handler om elkøbet, plus momsen af det elkøb, at der skal foretages den her afregning.

Kl. 13:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Jens Joel.

Kl. 13:04

Jens Joel (S):

Ministeren får det til at lyde, som om vi har besluttet politisk, at der skal ændres i de her vilkår. Det, der er sagen, er jo, at ministeren den første gang, den her sag opstod, sagde, at det intet havde med det at gøre; at det er en beslutning, der ligger rent administrativt. Da presset så blev øget, sagde ministeren, at han hellere måtte gå ind i sagen. Så bad ministeren sit ministerium om at kigge på tingene en gang mere, og nu har ministeren så konkluderet, at ministeriet havde ret. Så ministeren kan ikke rigtig finde ud af, om der er grund til at blande sig politisk i det her eller ej.

Jeg kunne da egentlig godt tænke mig at spørge: Hvorfor har vi ikke fået en politisk diskussion om de her ændringer, som berører de mennesker derude? Hvorfor er det, at ministeren henholder sig til, at det kun er en administrativ diskussion og noget, som vi ikke skal behandle politisk?

Så kan ministeren for en god ordens skyld lige understrege, at det jo – desværre – ikke kun er momsen, der har ændret sig, men også elafregningen, altså elprisen, som er nyt i forhold til det, der blev fremlagt i 2012?

Kl. 13:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:05

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Det er elprisen, det er jo en 25-30 øre – den svinger en anelse – og så er det momsen af elprisen, som man skal nettoafregne. Det her er en gammel politisk aftale, der ligger. Vi stemte for det lovforslag, der blev fremsat i tidernes morgen af den daværende regering, hvor Socialdemokratiet sad for bordenden. Så er der kommet en afgørelse fra skattevæsenet i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der skal betales moms af den el, man trækker fra nettet, og da bad jeg mit ministerium om at undersøge det, fordi jeg tænkte: Kunne man overhovedet fritage de 85.000 solcelleejere for det her? Var der nogen muligheder for det? Det undersøgte de, og konklusionen var, at de kom tilbage med, at det ikke var muligt at ændre på.

Kl. 13:06

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det den sidste omgang til spørgeren.

Kl. 13:06

Jens Joel (S):

Det er jo rimelig åbenlyst, at vi i 2012 lavede en ændring i reglerne for solcelleejere. Så sagde vi til gengæld, at dem, der havde investeret, kunne blive på deres overgangsordning i 20 år. Det var en årsbaseret nettomåleafregning, og det er jo det, folk er frustreret over der nu bliver lavet om på. Så jeg synes, det er en lille smule ærgerligt, at vi ikke har en politisk diskussion om det her, men at det er noget, som ministeren sådan gør. Og jeg synes desuden, der er utrolig stor usikkerhed omkring de konsekvenser, det har derude. Har ministeren hørt om nogle af de solcelleejere, som har skrevet til mig, og som siger, at det beløb da er noget højere end 200-500 kr., som ministeren fastholder? Har ministeren hørt om solcelleejere, der økonomisk bliver ramt hårdere end 200-500 kr.?

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:07

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Der kan være enkelte – meget få – der vil blive ramt hårdere. Ca. 80 pct. af solcelleejerne vil ligge på et niveau, som ligger under 500 kr. Nogle og tyve procent vil ligge tættere på 200 kr., og så vil der være nogle ganske få, som vil ligge på et niveau, der ligger en anelse over.

Jeg ved selvfølgelig, at det er en del af en politisk aftale om fleksafregning, men dertil vil jeg også sige, at det fortsat er en meget, meget gunstig forretning at have investeret i et solcelleanlæg for de allerallerfleste, og der vil være en gevinst på 7.200 kr. pr. år. I forhold til en gennemsnitlig forbruger vil det være et spørgsmål om, hvorvidt anlægget er tilbagebetalt i løbet af 10 år, og med det her vil man være oppe i nærheden af 10,8 år, måske tæt på 11 år for norges vedkommende, og man vil så have gratis strøm frem til de 20 år, hvor anlægget så er fuldt afskrevet. Det vil stadig væk være en gunstig ordning. Jeg havde gerne set, at det her kunne lade sig gøre på en anden måde, og jeg har undersøgt det og gjort alt, hvad jeg overhovedet kunne.

I forhold til afgørelsen fra skattevæsenet er det jo en kendsgerning, som det er svært at gøre anderledes.

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så siger vi tak til spørgeren.

Vi beholder ministeren på banen, idet der er en ny spørger, og det er hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet, der nu får ordet.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 414

2) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke muligheder og initiativer vil ministeren tage for at få kabelagt den grimme og renoveringsmodne Konti-Skan-linje, der går tværs over Læsø, og kan og vil ministeren pålægge ejerne af ellinjen at betale omkostningerne?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Bjarne Laustsen (S):

Tusind tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder: Hvilke muligheder og initiativer vil ministeren tage for at få kabelagt den grimme og renoveringsmodne Konti-Skan-linje, der går tværs over Læsø, og kan og vil ministeren pålægge ejerne af ellinjen at betale omkostningerne?

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:08

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg har fuld forståelse for, at Læsøborgerne gerne vil have jævnstrømsledningen, der løber hen over Læsø, i jorden. Som jeg tidligere har svaret her i salen, blev forbindelsen over Læsø vurderet i forbindelse med forskønnelsesplanen fra 2009. Forbindelsen over Læsø var ikke blandt de seks projekter, som blev vurderet til at have den højeste miljøpåvirkning. Valget af de seks udvalgte projekter blev bekræftet med PSO-aftalen i november 2016, som også Socialdemokratiet er med i.

For mig er det vigtigt, at vi sikrer en god balance i hensynet til natur og mennesker og til en høj forsyningssikkerhed, uden at det bliver for dyrt at bruge strømmen. Det kræver, at vi kigger sammenhængende på infrastrukturen, og hvad det er for omkostninger, vi lægger på virksomheder og borgere. Med forskønnelsesplanen har vi fået en samlet miljømæssig vurdering af, hvor det giver størst værdi at få fjernet de store master. Det er den rigtige måde at gøre det på. Det var vi enige med Socialdemokratiet om, og det blev bekræftet med PSO-aftalekredsen i 2016.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:09

Bjarne Laustsen (S):

Tak, og tak for besvarelsen. Jeg synes, ministeren svarer lidt udenom. Jeg vil gerne fastholde – ikke bare, fordi jeg er valgt i det område – at Læsø er en fantastisk naturperle. Dengang linjen blev lavet, havde Læsøboerne gavn af den, og da accepterede man den. I dag er det sådan, at den linje bare transporterer strøm imellem Danmark og Sverige, og det er en milliardforretning. Og det, der er at sige her – og respekt for, at der er truffet politiske afgørelser, hvor man så bort fra Læsø – er, at Læsø altså er en naturperle, og man kan sagtens argumentere for, at det ikke er en god ting for miljøet og naturen at have den linje på 15 km tværs over Læsø.

Derfor spørger jeg jo nu, når ministeren ikke har flere penge i kassekassen, om han vil være med til at pålægge det selskab, der ejer linjen, at få ledningen gravet ned. Det er nu og her, vinduet er åbent, for den er jo renoveringsmoden. Der skal ofres mange penge på den. Derfor er det jo tåbeligt at investere nogle penge i at renovere noget, der på sigt skal graves ned, når det rent faktisk er teknisk muligt at gøre det. Det er derfor, jeg har stillet spørgsmålet i dag om, hvorvidt ministeren kan og vil.

For han udtaler sig jo alle andre steder i landet om, hvor meget det ligger ham på sinde, at de her ledninger ikke skæmmer, og at de ikke skal genere borgerne i lokalområdet osv. Derfor er det jo interessant, om alle de der synspunkter, som ministeren har på det her, også gælder, når det drejer sig om Læsø og Konti-Skan-linjen og om at få den lagt i jorden. Det drejer sig bare om 15 km tværs over Læsø. Resten er jo kabelagt som søkabler.

Kl. 13:11

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:11

Kl. 13:14

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Tak for det. Jeg deler helt Bjarne Laustsens vurdering af, at Læsø er et meget, meget smukt område. Jeg har også været der som minister, og har også privat for år tilbage har haft lejlighed til at besøge øen. Jeg forstår godt, at Bjarne Laustsen, når det er en del af hans valgkreds, selvfølgelig varetager Læsøs interesser. Det er der også god grund til.

Der var en kabelhandlingsplan, hvor der blev udvalgt seks projekter. Socialdemokratiet var en del af kabelhandlingsplanen. Den blev bekræftet, da vi indgik PSO-aftalen – hvad der skulle graves ned, og hvad der ikke skulle graves ned. Læsø var ikke blandt de seks projekter. Det er jeg nødt til at forholde mig til. Jeg har jo ikke bare en pengekasse, som jeg sådan kan skovle penge op af, eller kan trække penge ned fra et træ. Forskellen på at kabellægge og at køre det luftbåret – sådan må vi hellere sige, så vi sikrer os, at definitionen er den rigtige – er, at det ene koster 200 mio. kr., det andet koster 10 mio. kr. Pengene er fordelt. De er fordelt mellem seks projekter. Det kan jeg ikke sådan bare lige stå her og lave om på.

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:12

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Hvis vi nu ser bort fra det der med den kabelkasse og de projekter og alt det der, så handler det om, om ministeren kan og vil gøre noget. Altså, han kan gøre noget i en hel masse andre sager. Der er blevet brugt det her økonomiske argument, og nu kan man se her, at der skal graves elkabler ned for 1,4 mia. kr. ude i Vestjylland. Der kan man se, at man regner med – i forhold til antallet af kilometer – at det vil koste ca. 7.821 kr. pr. meter. På Læsø koster det lige pludselig det dobbelte: 13.422 kr. Hvordan kan det være, der er den forskel? Man skruer prisen op, når det drejer sig om at få noget kabel lagt på Læsø, men når det drejer sig om Vestjylland, er prisen stort set kun det halve. Altså, ministeren må da selv kunne se, at det ikke kan passe, at det koster dobbelt så meget på Læsø som i Vestjylland.

Kl. 13:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:13

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Tak for det. For det første er det sådan, at der er en forskel mellem Læsø og kablet dér og så det, som hr. Bjarne Laustsen henviser til i sit spørgsmål med hensyn til kablet i Vestjylland. I Vestjylland er der tale om en ny kabelføring af en 400 kV ledning, og der har man gjort sig nogle overvejelser om, hvordan man så kan få rodet op i landskabet. På Læsø er det jo erstatning af en eksisterende ledning og i samme traché, at ledningen skal føres – og det gør en forskel.

I forhold til de økonomiske beregninger er det altså ikke noget, jeg sidder med min lommeregner og kigger på. Det er der folk, der har forstand på dels i Energinet, dels i Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. Og hvis spørgeren har brug for en nærmere redegørelse i forhold til de økonomiske beregninger om forskellen på, hvad det koster det ene og det andet sted, så skal jeg med glæde fremsende det.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg tror, at der er meget behov for, at vi får at vide, at det så ikke er noget med økonomi, og at økonomien er sådan og sådan, eller at der er den og den forskel. Men jeg mangler stadig væk at få vide, at det her ikke er noget, som staten skal give tilskud til fra den der kabelkasse – det er simpelt hen et spørgsmål, om ministeren har en bemyndigelse og en vilje til at sige til dem, der ejer linjen, at det her er en linje, der kommer til at holde i 50 år, efter at den er gravet ned. Og så kan man jo lave et regnestykke om, hvor meget det ville blive pr. kW, hvis linjen transporterer strøm for 1 mia. kr. om året. Det ville man dårlig nok kunne se i forhold til den lille investering, det ville være at få lagt de her kabler jorden og gøre Læsø skønnere.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak, ministeren.

Kl. 13:15

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Tak for spørgsmålet endnu en gang. Det er sådan, at der jo er mange steder i landet, hvor man gerne vil have grave kabler ned. Der ligger en politisk aftale, som også Socialdemokratiet er en væsentlig del af, hvor man har prioriteret de penge, der var til rådighed til kabellægning. Og der må jeg bare sige, at der er blevet udvalgt seks projekter, og Læsø var ikke et af de seks projekter. Jeg kan ikke bare gå hen og sige, at nu ønsker jeg så oven i de seks projekter at påføre Energinet og dermed forbrugerne en ekstra omkostning.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak til spørgeren.

Det er sådan, at både spørger og minister bliver på banen, så næste spørgsmål er igen til klima-, forsynings- og energiministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 421

3) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor har ministeren ikke sørget for, at de 540 mio. kr., der er afsat til at nedbringe varmeprisen for de små varmeværker, der er blevet ramt af grundbeløbets bortfald, er blevet fordelt således, at deres fjernvarmekunder kunne have undgået prisstigninger med mere end 50 pct.?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:15

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder: Hvorfor har ministeren ikke sørget for, at de 540 mio. kr., der er afsat til at nedbringe varmeprisen for de små varmeværker, der er blevet ramt af grundbeløbets bortfald, er blevet fordelt således, at deres fjernvarmekunder kunne have undgået prisstigninger med mere end 50 pct.?

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:16

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Tak for det, og tak til hr. Bjarne Laustsen for spørgsmålet. Grundbeløbet ophørte som planlagt ved udgangen af 2018. EU's statsstøtte-regler betyder, at støtten ikke kan forlænges. Desværre vil nogle forbrugere derfor blive ramt af stigende varmepriser. Det er en sag, som jeg tager dybt alvorligt. Som minister har det derfor været meget, meget vigtigt for mig at sikre gode rammevilkår for værkerne, så de selv har mulighed for at nedbringe priserne. Værkerne kan i snit skære ca. 3.000 kr. af varmeregningen ved f.eks. at investere i en varmepumpe. Det er baggrunden for, at regeringen og resten af Folketingets partier med energiaftalen sidste år lempede elvarmeafgiften markant. Derudover er produktionsbindingerne som aftalt ophævet for mindre fjernvarmeområder fra den 1. januar 2019.

Med energiaftalen blev vi også enige om at afsætte en pulje på 540 mio. kr. til netop de grundbeløbsramte værker og forbrugere, og her må jeg indrømme, at jeg ikke helt forstår spørgerens spørgsmål. Det står meget klart i aftalen, som altså også Socialdemokratiet var med til at indgå, at de 540 mio. kr. skal udmøntes i fire puljer. I forligskredsen blev vi sidste år enige om en specifik udmøntning af tre af puljerne. Disse penge kan som aftalt komme ud at arbejde fra 2019 og frem. Derudover målrettede vi 150 mio. kr. direkte til de berørte varmekunder.

Desværre sætter statsstøttere reglerne klare begrænsninger for, hvordan en sådan ordning vil kunne udmøntes. Det drøftede jeg med forligskredsen inden jul. Her var der bred enighed om at se med friske øjne på, hvordan midlerne bedst muligt kommer forbrugerne til gavn. Det vil jeg derfor tage op i et forligskredsmøde inden for kort tid.

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Spørgeren.

Kl. 13:17

Bjarne Laustsen (S):

Tak for besvarelsen. Nu kunne jeg jo ikke drømme om at beskyldte ministeren for at sidde på hænderne. Jeg kender jo ministeren som virkelig kontant og ved, at han reagerer, når det er. For ikke så længe siden kom der en rapport fra Klimarådet, og inden dagen var omme, var formanden skiftet ud. Så ministeren kan jo godt, når han vil.

I den her sag står jeg med dokumenter, der viser, at den her sag også var oppe at vende i 2016. Da udtalte ministeren sig til Danmarks Radio om, hvor meget det lå ham på sinde, og sagde, at der skulle gøres noget for at modvirke det, for man var godt klar over, at der ville komme en stigning, når grundbeløbet faldt væk. Vores ordfører på området, hr. Jens Joel, har stillet spørgsmål til ministeren om det hernede i salen både i 2016 og 2017, og ministeren bekræftede, at det lå ham meget på sinde.

Men der ligger jo endnu ikke nogen aftale. Det er jo derfor, at kunderne i yderområderne henvender sig både til mig og til ministeren og siger, at deres varmeregninger stiger og stiger. Jeg tror godt, ministeren har fantasi til at forestille sig, at hvis man i Tårs lige pludselig skal betale mere end det dobbelte for at varme det samme hus op med den samme mængde varme, man brugte sidste år, så sker der det, at det bliver et spørgsmål om, om folk i det hele taget har råd til det. Men der sker også det, at huset bliver usælgeligt, man bliver stavnsbundet og kan ikke afhænde det. Det er en meget, meget trist udvikling i vores landsbyer, i vores yderområder, at man kan komme til at stå i den situation, fordi der sker nogle ændringer på energiområdet.

Derfor håber jeg, at ministeren har den der velvilje, som han hele tiden taler om, og også skriver til borgerne at han har, og at han kigger på det. Der er jo afsat penge til det her område, de ligger bare og

varmer et eller andet sted. Men det er jo meningen, at de skal ud til forbrugerne, således at varmeværkerne kan sænke prisen og de uheldige konsekvenser, der er, kan mindskes, og da det er en kendt sag, burde dette spørgsmål allerede efter min mening have været handlet af, så reduktionerne allerede var kommet frem til forbrugerne pr. den 1. januar her i år.

Kl. 13:19

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Ministeren.

Kl. 13:19

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Det her er en sag, som optager mig og regeringen meget, meget stærkt, og det er også derfor, at vi i forbindelse med energiaftalen anbefalede og på regeringens initiativ faktisk foreslog at afsætte mere end 500 mio. kr. til at afhjælpe de varmeprisstigninger, der vil være i en række områder, som følge af at elproduktionstilskuddet pr. den 1. januar for størstedelens vedkommende falder bort. Det har værkerne vidst siden 2004-2005, så man kan sige, at der har været en vis tid til at forberede sig på det, og heldigvis har mange værker også gjort det, ved at de har lagt penge til side for at kunne stå så stærkt som overhovedet muligt. Dertil har vi faktisk givet værkerne nogle redskaber.

Vi letter elvarmeafgiften, hvilket giver mulighed for at bruge varmepumper, og så har vi faktisk taget tre ud af de fire initiativer, der knytter sig til fordelingen af de 540 mio. kr., bl.a. er 300 mio. kr. fordelt til at håndtere strandede omkostninger. Tilbage er der så det beløb på 150 mio. kr. i forhold til at sikre en mulig håndholdt fordeling af penge til de hårdest ramte områder. Det er vi ved at kigge på. Der er nogle forhindringer i forhold til nogle EU-statsstøttere regler, som vi skal leve op til. Jeg har haft et møde med forligskredsen, hvor vi drøftede det her, og der er enighed om, at de penge skal i spil for at sikre, at forbrugerne får en lavere varmepris.

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Selv om ministeren er meget optaget af det her spørgsmål, så har vi nogle taletider, og der bliver rig lejlighed til at svare, for jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen har tænkt sig at spørge igen og igen.

Værsgo, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:21

Bjarne Laustsen (S):

Ja, og jeg håber ikke, at formandens taletid går fra min taletid. Men jeg kan jo se, at de der forskellige ting, som ministeren siger, har disse varmeværker godt vidst noget om i den forgangne periode. Jeg kan også se, at de skriver, at de har handlet fuldstændig efter den rådgivning, som ministeren nævnte her. Men det, der mangler, er den sidste del. Og det, der undrer mig, er, at ministeren ikke sørger for at få lavet en politisk aftale, så de penge kommer ud at arbejde til gavn for de fjernvarmekunder, der nu i år oplever prisstigninger på over 50 pct.

Kl. 13:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:22

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Undskyld mig, men det er jo altså regeringen, der har foreslået de 540 mio. kr. Der var ikke mange forslag fra Socialdemokratiet i den sammenhæng. Det er regeringen, som har foreslået konkrete initiativer som en lettelse af elvarmeafgiften og en lang række andre ting. Og så er det sådan i forhold til fordelingen af de 150 mio. kr., som

hr. Bjarne Laustsen er noget forarget over, at de penge er i spil, de er afsat, og vi skal bare sikre os, at de kommer i de rigtige hænder og bliver fordelt på den rigtige måde. Det er vi godt i gang med, også sammen med hr. Bjarne Laustsens parti, at finde en løsning på.

Kl. 13:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for sidste gang.

Kl. 13:22

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er helt enig med ministeren i, at Socialdemokratiet er et stort og vigtigt parti i Danmark og spiller en overordentlig stor rolle. Men det er også derfor, at jeg, hvis det rigtige forslag kommer frem til forligskredsen, er helt sikker på, at Socialdemokratiet har evnen og viljen til at klappe det af og sørge for, at de penge, der er afsat til det formål, kommer ud at arbejde. I dag sidder ministeren og varmer pengene, og de kommer ikke fjernvarmekunderne til gavn. For der er jo et reelt problem, som vi skal løse sammen, så vi ikke kommer i den her situation med, at borgerne ikke kan betale varmeregningen, og at de bliver stavnsbundet til det hus, de bor i i dag.

Kl. 13:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 13:23

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Jeg vil bare sige, at rækken af initiativer er markant. Oven i det her kommer jo også, at vi fjerner produktionsbindingerne for mellem 400 og 500 værker her fra den 1. januar, således at de ikke både skal lave el og varme; også det vil være med til løse det her en række steder. Så synes jeg måske, at det, jeg oplever med de her spørgsmål, er en lille smule søgt. Jeg synes virkelig, der bliver gjort en massiv indsats, og jeg er faktisk meget, meget glad for det tætte samarbejde, jeg også har med spørgerens parti, men det er jo nemt nok at stå her og være from. På den anden side er jeg ret optaget af, at vi finder konkrete løsninger.

Det, der optager mig som minister, er, at vi sikrer, at vi får skabt nogle ordentlige løsninger med henblik på at imødegå de enorme varmeprisstigninger, der vil komme nogle steder, som jo er en følge af noget, som begge partier tilbage i tiden sådan set har taget et medansvar for, og det er i forhold til den grønne omstilling og hele omstillingen til kraft-varme.

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til både spørgeren og ministeren.

Vi går videre i rækken, og nu er det så et spørgsmål til sundhedsministeren, og det er af hr. Magnus Heunicke, Socialdemokratiet.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 412

4) Til sundhedsministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Kan ministeren garantere, at Næstved Sygehus kan bevares som et specialsygehus med kræftbehandling, kirurgi, ambulatorier for medicinske sygdomme og et medicinsk sengeafsnit m.v., hvis regeringens sundhedsudspil med ny sygehusstruktur implementeres, og kan ministeren redegøre for, hvor denne beslutning kommer til at ligge med den foreslåede strukturændring?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Hr. Magnus Heunicke har nu ordet for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:24

Magnus Heunicke (S):

Tak, formand. Ja, det er til sundhedsministeren, og spørgsmålet lyder:

Kan ministeren garantere, at Næstved Sygehus kan bevares som et specialsygehus med kræftbehandling, kirurgi, ambulatorier for medicinske sygdomme og et medicinsk sengeafsnit m.v., hvis regeringens sundhedsudspil med ny sygehusstruktur implementeres, og kan ministeren redegøre for, hvor denne beslutning kommer til at ligge med den foreslåede strukturændring?

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:24

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak. Jeg kan jo godt høre, at socialdemokraterne har startet sådan en skræmmekampagne, hvor man turnerer rundt efter danmarkskortet og siger, at det her sygehus vil blive nedlagt, det her sygehus vil blive nedlagt. Derfor vil jeg gerne starte med at fastslå meget klart og tydeligt, at regeringen med udspillet til en sundhedsreform ikke lægger op til at ændre den nuværende sygehusstruktur.

Når det så er sagt, hvad er det så, vi lægger op til? Det, vi lægger op til, er at skabe et mere nært sundhedsvæsen, et mere sammenhængende sundhedsvæsen, et sundhedsvæsen, hvor patienternes patientrettigheder bliver overholdt i højere grad, et sundhedsvæsen, hvor vi får en højere kvalitet og også en højere kvalitet i de sundhedstilbud, der er tæt på, hvor vi bor, med en styrket almen praksis, med styrkede kommunale sundhedshuse, hvor flere behandlinger kan finde sted. Vi lægger med sundhedsreformen op til, at 500.000 konsultationer, der i dag foregår i sygehusregi, skal flytte ud i det nære sundhedsvæsen tæt på, hvor folk bor. Vi lægger op til, at vi skal forebygge 40.000 unødige indlæggelser, som vi i dag kan se særligt gælder ældre mennesker.

Derfor etablerer vi også 21 sundhedsfællesskaber omkring de 21 akutsygehuse og også de sygehuse og psykiatrien, der ligger i nærområdet, for at sikre mere nærhed og mere sammenhæng i behandlingen. Det handler om at skabe sammenhæng f.eks. til gavn for den ældre medicinske patient, som i dag nogle gange oplever, at der ikke er nok koordinering, altså at man falder ned mellem to stole, når man bliver udskrevet fra et sygehus og skal ud i et kommunalt tilbud, og egen læge er koblet op på det. Det skal vi styrke, det har patienterne sådan set krav på at vi styrker med en sundhedsreform.

Det betyder jo også helt konkret, at Næstved Sygehus som udgangspunkt vil indgå i et sundhedsfællesskab omkring akutsygehuset i Slagelse og psykiatrien i Slagelse og de kommuner, der ligger i nærområdet, for det er vigtigt, at vi får skabt mere nærhed. Og i den sammenhæng skaber vi jo så også en politisk overbygning, hvor bl.a. borgmestrene vil få en forankring, lige så vel som vi på en række områder sikrer en mere national retning for vores sundhedsvæsen, så f.eks. patienter i Region Sjælland fremover vil opleve, at deres patientrettigheder bliver overholdt, hvilket de jo desværre ikke bliver i dag. Så et styrket, mere nært og sammenhængende sundhedsvæsen for borgerne i Danmark.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:27

Magnus Heunicke (S):

Når jeg stiller det her spørgsmål til ministeren, er det jo, fordi Region Sjælland så sent som i november måned sidste år, altså for et par

måneder siden, vedtog – jeg har planen her – en plan for Næstved Sygehus, herunder hvad det skal have af funktioner. Og de funktioner, som er listet op her, er bl.a. funktioner for patienter, der har hjertesygdomme, diabetes, lungesygdomme, kræftsygdomme og forskellige ældresygdomme plus et medicinsk sengeafsnit og en række andre ting. Det er jo noget, som er demokratisk besluttet i et regionsråd, og det vil sige, at hvis der efter næste regionsvalg skulle være et flertal, der vil ændre på det – tilføre nogle flere afdelinger eller, hvad jeg synes ville være en dårlig idé, fjerne nogle af de her afdelinger fra Næstved Sygehus og lægge dem et andet sted hen – så er det altså en demokratisk beslutning.

Det vil så også sige, at så ved borgerne på hele Sjælland, konkret på Sydsjælland, hvem det er, man skal stille til ansvar, hvem det er, man skal ringe til. Derfor vil jeg sige, at det jo er fine ord fra ministeren, men nogle gange skal man ikke kun høre, hvad der bliver sagt, men også hvad der ikke bliver sagt. Og det, der ikke blev sagt noget om, og som ikke kom, var en garanti for, at Næstved Sygehus, med de her funktioner, ville blive bevaret med regeringens ændrede struktur.

Det er simpelt hen derfor, jeg er nødt til at stille ministeren spørgsmålet igen: Kan ministeren garantere, at Næstved Sygehus med i hvert fald de her funktioner – jeg havde håbet, der var flere – bliver bevaret med regeringens forslag til en ny struktur? Og i tillæg til det: Hvor er det den beslutning om, hvilke opgaver og hvilke afdelinger der er på hvilke sygehuse, bliver truffet?

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 13:29

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det vil jeg gerne gentage sammen med noget andet af det, jeg sagde før, for det er jo en skræmmekampagne fra Socialdemokratiets side. Det må man sige, desværre. Jeg oplever egentlig, at både medarbejdere og patienter i det danske sundhedsvæsen har et ønske om, at der også i oppositionen var nogle partier, der ville tage ansvar for at drive udviklingen i vores sundhedsvæsen, men det er der jo ikke. Historisk set har det også været sådan, for der har Socialdemokraterne stået for stilstand, de har ikke villet være med til at tage initiativerne – oprettelsen af regionerne – og de vil heller ikke nu være med til at tage ansvar for at sikre et stærkere sundhedsvæsen. Jeg kan da kun opfordre til, at man gør det.

Derfor vil jeg gerne gentage: Vores sundhedsreform forholder sig ikke til og kommer ikke til at lægge op til en ændring af den nuværende sygehusstruktur. Til gengæld kommer den til at flytte opgaver ud i det nære sundhedsvæsen, tættere på, hvor folk bor, og det er der behov for, fordi der er alt for mange borgere, der i dag skal køre for langt til relativt simple konsultationer og behandlinger. Og det skal vi have ændret på, så vi får mere nærhed og mere sammenhæng.

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:30

Magnus Heunicke (S):

Det ville jo egentlig være ret nemt at svare ja eller nej på det her, men i stedet for siger ministeren, at hun gerne vil gentage sig selv. Der er ikke behov for at gentage – jeg hører udmærket, hvad der bliver sagt fra ministerens side. Det, jeg spørger om, er, om der er bygget en garanti ind i det nye strukturforslag. Ministeren siger, at regeringen ikke lægger op til ændringer, men hvor er det, man skal træffe de beslutninger?

Hvis ministeren synes, at jeg fører skræmmekampagne, så vil jeg godt invitere ministeren til Næstved for at møde borgerne i Næstved, for de er hamrende nervøse for, hvad der fremover skal ske med deres sygehus, som i forvejen har fået funktioner, og det er præcis på grund af det forslag. Så det håber jeg at ministeren vil være med til.

Men først og fremmest: Kan vi få et svar på, hvor beslutningen om, hvilke afdelinger der skal ligge hvor, skal tages?

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:30

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen der bliver ikke med sundhedsreformen lagt op til at ændre i den nuværende sygehusstruktur. Til gengæld bliver der lagt op til at flytte nogle af de opgaver, der f.eks. i dag ligger i sygeplejerevne ambulatorier og inde på akutsygehusene, ud i nærområderne – det kan f.eks. være kommunale sundhedshuse, specialsygehuse eller almen praksis. Og det er jo, fordi vi faktisk også synes, at der på Sydsjælland er borgere, der kører for langt for relativt simple undersøgelser, der i stedet for skulle kunne blive foretaget i deres nærområde. Det kan jeg høre at Socialdemokratiet er uenige i, og det er rigtig, rigtig ærgerligt.

Hvad angår Næstved, så har jeg også haft fornøjelsen af at besøge Næstved Sygehus og gøre det gerne igen for at mane den skræmmekampagne, som hr. Magnus Heunicke og andre turnerer rundt med, i jorden. Jeg har også besøgt et af de gode lægehuse nede i Næstved, og det ville faktisk have betydet rigtig meget for dem, hvis regionen kunne have lagt nogle af funktionerne ud i almen praksis og f.eks. ud i specialsygehusene, i stedet for at de skal sende patienter ind til sygehuse for relativt simple konsultationer. Derfor er den her opgave sådan set at få skabt mere nærhed i vores sundhedsvæsen og få flyttet opgaver ud tættere på, hvor folk bor.

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 13:31

Magnus Heunicke (S):

Kære minister, jeg forsøger at få noget klarhed over det forslag, som regeringen selv har lagt frem, og hver eneste gang, jeg har haft ordet, har jeg spurgt: Hvor er det, at beslutningen om eventuelle ændringer i, hvilke funktioner der er på hvilke sygehuse, skal træffes? I dag ved vi, at det er i regionerne, at de beslutninger bliver truffet. Det vil sige, at der er en demokratisk kontrol – der er en mulighed for at tage telefonen, der er mulighed for at sætte sit kryds, der er mulighed for at påvirke som borger.

Hvor er det, beslutningen om Næstved Sygehus og alle de andre sygehuse, skal træffes? Altså beslutningen om, hvilke afdelinger der skal bevares, og hvilke opgaver der skal varetages dér? Hvor træffes den beslutning, minister?

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:32

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen sundhedsreformen lægger ikke op til en ændring i sygehusstrukturen, og hr. Magnus Heunicke kan stå nok så mange gange og føre skræmmekampagne og ligesom stå og påstå, at der er i regeringens plan skulle stå, at Næstved Sygehus bliver lukket, men det er simpelt hen faktuel forkert.

I forhold til spørgsmålet vil jeg sige, at man med den årlige udviklingsplan – som i høj grad også skal fastsættes på nationalt plan, for at man lever op til f.eks. patientrettigheder i hele landet – sikrer en ensartet udvikling, hvor vi netop også er med til at understøtte, at flere opgaver rykker tættere på, hvor folk bor, og de ting vil sundhedsforvaltningerne jo fremover skulle leve op til, og også til de faglige krav, der bliver stillet fra Sundhedsstyrelsens side.

Derfor må jeg egentlig bare anmode hr. Magnus Heunicke og Socialdemokratiet om at prøve at begynde at forholde sig til konstruktivt til den udvikling, vi har behov for i vores sundhedsvæsen, med mere nærhed og mere sammenhæng, i stedet for bare at være imod. For det mener jeg sådan set hverken patienter eller medarbejdere for tjener.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til både ministeren og spørgeren.

Vi beholder ministeren på podiet og giver ordet til fru Astrid Krag, Socialdemokratiet, for spørgsmål til sundhedsministeren.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 418

5) Til sundhedsministeren af:

Astrid Krag (S) (medspørger: **Flemming Møller Mortensen (S)**): Er ministeren enig med sin partifælle, formand for Danske Regioner Stephanie Lose, når denne om regeringens bebudede sundhedsreform siger: »Med Løkkes plan bliver det i højere grad embedsmandsstyre og bestyrelsesstyre, der kommer til at diktere virkeligheden for borgerne, og det vil jeg gerne advare mod. Jeg tror på folkestyret«?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:33

Astrid Krag (S):

Tak for det. Jeg kører lige mikrofonen lidt ned, hvis jeg også skal kunne se ud over kanten, for det var en lidt høj herre, der stod her lige før.

Er ministeren enig med sin partifælle, formanden for Danske Regioner Stephanie Lose, når denne om regeringens bebudede sundhedsreform siger: »Med Løkkes plan bliver det i højere grad embedsmandsstyre og bestyrelsesstyre, der kommer til at diktere virkeligheden for borgerne, og det vil jeg gerne advare mod. Jeg tror på folkestyret«?

Kl. 13:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 13:34

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. At formanden for Danske Regioner synes, at Danske Regioner er det rigtige sted og tager sit udgangspunkt dér, tror jeg ikke kan overraske nogen.

Med sundhedsreformen ønsker vi at styrke det nære sundhedsvæsen i kommunerne og i almen praksis, så vi kan få flere behandlinger, flere tilbud i sundhedsvæsenet, der kommer tættere på, hvor vi bor, så patienterne på færre områder skal ud på en anstrengende og unødvendig tur til sygehuset. Og så der kommer mere sammenhæng i den indsats, som de oplever, som ofte går på tværs af det, der sker hos egen læge, det, der sker på sygehuset, og det, der sker i de kommunale tilbud. Det er derfor, vi etablerer de nye sundhedsfællesskaber.

Vi kommer samtidig til at sætte en stærk national retning for sundhedsvæsenet, som også betyder, at på nogle punkter vil de folkevalgte her i Folketinget i langt højere grad skulle sætte nogle nationale ensartede retningslinjer for udviklingen i sundhedsvæsenet i forhold til det, der ligger i den årlige udviklingsplan. Og der vil der jo ske et samspil mellem Folketinget og regering i forhold til at få sikret, at f.eks. en ting, som regionerne desværre ikke har været gode nok til at overholde, nemlig patientrettighederne, fremover i langt højere grad bliver overholdt. Det er et af punkterne. Et andet punkt er f.eks. akutområdet i forhold til at sikre, at der er tryk i hele landet – at vi får styrket vores akutte beredskab i hele landet. Der mener vi sådan set, at der er behov for en mere national forankring og også en sikring af, at det gælder hele landet.

Når vi så skaber en ny struktur, er det så udtryk for et embedsmandsstyre? Altså, hvis jeg skal forstå spørgsmålet sådan, at fru Astrid Krag mener, at det er tilfældet, så må jeg jo bare konstatere, at så ser fru Astrid Krag og jeg forskelligt på landets borgmestre og landets mere end 2.400 folkevalgte ude i kommunerne. For hvis hun kalder det et embedsmandsstyre at rykke flere behandlinger og flere beslutninger tættere på, hvor folk bor, altså ud i de nye 21 sundhedsfællesskaber og ud i kommunerne med bindende kvalitetskrav i forhold til den sundhedsopgave, der skal løses, så ser vi forskelligt på det. Og det gælder for så vidt også den nyskabelse, der ligger i konstruktionen, nemlig at patientforeningerne direkte indstiller personer til bestyrelserne for sundhedsforvaltningerne og Sundhedsvæsen Danmark. Hvis det er udtryk for embedsmandsstyre, må jeg bare sige, at for mig at se handler det om at bringe patienterne helt ind i driftsrummet af vores sundhedsvæsen, så vi får et sundhedsvæsen, der sætter patienterne først. Det er regeringens ønske, og det står vi gerne på mål for, for det handler egentlig om at skabe et bedre sundhedsvæsen med mere nærhed, sammenhæng højere kvalitet og også en efterlevelse af patientrettighederne landet over.

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:36

Astrid Krag (S):

Det var jo langt hen ad vejen den samme besvarelse, som min partifælle, hr. Magnus Heunicke, fik lige før, selv om spørgsmålet var et ganske andet. Jeg vil sige, at jeg synes, det var en noget fræk affejning af partifællen Stephanie Loses indvending mod reformen, nemlig at det skulle være, fordi hun, må man næsten forstå, hytter sit eget skind som formand for Danske Regioner, og derfor ikke kan forholde sig politisk og ideologisk til, hvorvidt det er en god idé at have et folkevalgt regionalt led. Det synes jeg ikke var særlig kønt.

Jeg har selv læst et langt interview med Stephanie Lose, hvor hun redegør for det og trækker tråde helt tilbage til, da Venstre startede som bondeparti, og om, hvordan hun mener, at folkestyret og dermed også det, at man har mulighed for at stille nogle valgte til ansvar, og at man har den lokale repræsentation, er fuldstændig afgørende vigtigt. Så jeg må sige, at jeg ikke synes, det var i den pæne boldgade at prøve at affeje de fuldstændig legitime og relevante indvendinger, som er kommet ikke bare fra Stephanie Lose, men fra en lang række af ministerens egne partifæller i Venstre. Det giver god mening for mig, men jeg kan også sagtens høre, at det vækker utrolig stærkt genklang i det parti, Venstre historisk har været.

Så til det mere indholdsmæssige. Ministeren blev mange gange spurgt af hr. Magnus Heunicke om, hvem det så er, der fremover kommer til at træffe beslutningerne, f.eks. om Næstved Sygehus. Man kunne også sagtens finde andre eksempler rundtomkring i landet. Hvem er det, der kommer til at træffe beslutningerne? Og når ministeren ikke har lyst til at svare på det, er det jo, fordi der står en klokkeklar centralisering og blinker. Og der er det klokkeklare pro-

blem, at der fremover ikke vil være nogen folkevalgte, man kan stille til ansvar, når den beslutning er truffet. Det er ikke, fordi hr. Magnus Heunicke eller andre i Socialdemokratiet siger, at der er en ny planlægning i den aktuelt fremlagte reform. Men det er jo den reform, vores sundhedsvæsen skal fungere efter i mange årtier frem, hvis regeringen får magt, som den har agt. Derfor er det da fuldstændig relevant at spørge om fremtiden, som hr. Magnus Heunicke gjorde: Hvem er det så, man kan stille til ansvar for de beslutninger, der bliver truffet, f.eks. om Næstved Sygehus?

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:39

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg kan høre, at fru Astrid Krag og jeg ser meget forskelligt på folkevalgte, for jeg kan høre, at fru Astrid Krag ikke mener, at vores mere end 2.400 folkevalgte ude i kommunerne har nogen værdi, eller at de 179, som sidder i Folketinget, har en værdi som folkevalgte. Der må jeg bare sige, at det er jeg grundlæggende uenig i. Derfor er man jo også nødt til at forholde sig til, at vi med det forslag til en sundhedsreform, vi er kommet med fra regeringens side, kommer til at forpligte vores nære sundhedsvæsen, i sundhedsfællesskaberne, i kommunerne og vores folkevalgte. Dem opfatter vi ikke som embedsmænd. Det kan jeg forstå at Socialdemokratiet mener at de er. Det synes jeg er ærgerligt.

Tilsvarende på en række nationale områder mener vi sådan set, at det er nødvendigt, at vi sikrer en national overholdelse af f.eks. patientrettighederne, og at det i sidste ende også er i den årlige udviklingsplan udstukket herindefra, at man sørger for, at der er det pres, der skal til, så borgere i Region Sjælland ikke bliver efterladt på personen og får en dårligere udredning og en dårligere overholdelse af deres patientrettigheder, end borgere i nogle af de andre regioner. Jeg synes sådan set, det er helt rimeligt, at vi siger, at folkevalgte herinde i sidste ende også skal stå på mål for den del. Det her er en nærhedsreform, som flytter opgaver ud, og det diskuterer jeg gerne yderligere med fru Astrid Krag.

Kl. 13:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 13:40

Astrid Krag (S):

Men det var da helt nye oplysninger, hvis det skal forstås sådan, at det er Folketinget, der udpeger bestyrelserne til Sundhedsvæsen Danmark og til de regionale forvaltninger. Det har jeg ikke hørt før. Så har jeg ikke forstået regeringens reform rigtigt. Så ministeren må da meget gerne bekræfte det, hvis det er sådan, at det er de folkevalgte i Folketinget, der fremover sammensætter de bestyrelser. Det er en nyhed for mig.

Lad nu være med det her pjat med at sige, at jeg ikke mener, de 2.400 lokale folkevalgte har værdi. Selvfølgelig mener jeg, at de har det. Men jeg har meget svært ved at se, hvordan de kan løfte det ansvar, som man vil pålægge dem med den struktur, regeringen lægger op til. Kan ministeren så ikke også – ud over at forklare, hvem det egentlig er, der udpeger og afsætter bestyrelsesmedlemmer i regeringens struktur – bekræfte, at det er rigtigt, at der sådan set er vetoet, og at alt skal beslutes ved enstemmighed i de der lokale sundhedsfællesskaber?

Kl. 13:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg tror, at fru Astrid Krag skulle læse udspillet en gang til, og så skulle Socialdemokratiet måske finde ud af, om man bare vil være imod, imod og imod, ligesom man altid har været, når det har handlet om at tage ansvar for de store linjer i vores sundhedsvæsen. Det synes jeg er rigtig ærgerligt. Jeg håber på, at Socialdemokratiet vil tage ansvar og være med til at sikre et sundhedsvæsen, hvor der kommer mere nærhed, hvor vi sætter det ambitiøse mål at få flyttet 500.000 behandlinger ud tættere på, hvor folk bor, i stedet for at de er placeret centralt på sygehusene, sådan som de er i dag, og et sundhedsvæsen, hvor der er mere sammenhæng, et sundhedsvæsen, hvor patientrettighederne bliver overholdt bedre og også bliver udvidet, og et sundhedsvæsen, hvor vi løfter kvaliteten.

I forhold til spørgsmålet om bestyrelsessammensætningen var det sådan set ikke det, jeg refererede til før; det var udviklingsplanen og den årlige udviklingsplan, der skal drive den nationale retning. Der er det jo sådan, at vi klart og tydeligt siger, at vi sådan set mener, at det er vigtigt, at man, når man presser flere opgaver ud i det nære sundhedsvæsen og skaber mere nærhed, også tager mere nationalt ansvar på nogle områder; at man også tager konsekvensen, når man forenkler fra tre niveauer til to niveauer og dermed sikrer, at vi kan frigøre 1,5 mia. kr., som vi lægger ind i Nærhedsfonden, som vi så kan flytte fra administration til sundhedshuse og ambulancer. Det er jo en politisk prioritering, og jeg håber, at Socialdemokratiet vil være med. Jeg tror, det ville gavne vores sundhedsvæsen.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Jeg tror bestemt, vi kan komme rundt om det hele, også inden for talletiden, for vi har også medspørgere på. Derfor giver jeg nu ordet til hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:42

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak, formand. Spørgsmålet her drejer sig jo om, at formanden for de Danske Regioner, Venstrepolitikerne Stephanie Lose, har givet udtryk for, at det, der ligger i sundhedsreformen – det, der altså er statsministerens plan her – i højere grad vil give embedsmandsstyre og bestyrelsesstyre. Lad mig stille mit første spørgsmål til sundhedsministeren: Mener sundhedsministeren, at de to instanser, Sundhedsvæsen Danmark som den øverste kommende myndighed efter planen og de fem sundhedsforvaltninger, som ikke har folkevalgte, er henholdsvis enten mere demokratiske eller mindre demokratiske end et folkevalgt organ?

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:43

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Vi står gerne på mål for den konstruktion, vi har lavet, hvor vi skubber flere opgaver ud i sundhedsfællesskaberne, hvor vores borgmestre sidder. Vi opfatter ikke vores borgmestre og vores folkevalgte ude i kommunerne som embedsmænd. Det kan jeg forstå Socialdemokraterne gør. Det synes jeg er en rigtig, rigtig ærgerlig tilgang til vores lokale demokrati ude i kommunerne. De kommer til at skulle løfte flere opgaver, og vi kommer til at sikre, at der kommer en højere kvalitet i sundhedstilbuddene, så vi kan flytte flere sundhedsopgaver ud tættere på, hvor folk bor. For der er rigtig mange, der oplever, at der er blevet langt til det nærmeste sygehus. Derfor skal vi have flyttet flere behandlinger og flere kontroller tættere på, hvor folk bor.

Hvis vi så tager Sundhedsvæsen Danmark og bestyrelsen, vil den jo bestå af de fem formænd for de fem sundhedsforvaltninger. Der har vi jo fra regeringens side lagt op til at opfordre Stephanie Lose, Anders Kühnau og de fire socialdemokratiske regionsrådsformænd, der sidder i dag, til at fortsætte. Så vil der være en repræsentant for patientorganisationerne, og der vil være nogle faglige folk med sundhedsfaglige kompetencer og it-mæssige kompetencer. At det ikke skulle være udtryk for, at der i høj grad både er en lokal forankring og en patientdemokratisk forankring direkte ind i vores sundhedsvæsen, er jeg ikke enig i. Jeg tror, at demokrati og organisationsformer har mange forskellige afskygninger. Jeg tror sådan set, det er vigtigere, at vi i høj grad også kigger på, hvad det er, der behov for i vores sundhedsvæsen i de kommende år, og hvad det så er for en opstilling, der skal være for det. Det handler om mere nærhed og også på nogle områder nogle nationalt bindende forpligtelser til, at der ikke skal være så stor ulighed i sundhedsvæsenet geografisk såvel som socialt, som vi desværre ser i dag.

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg synes rent faktisk, jeg fik det svar, jeg gerne ville have. For sundhedsministeren er faktisk enig med sin partifælle, formanden for Danske Regioner, Stephanie Lose, i hendes udsagn om, at det bliver embedsmændene, at det bliver bestyrelserne, der for en stor dels vedkommende skal bestemme i forhold til den overordnede struktur i vores sundhedsvæsen. Det tager regeringen ansvar for, ja, men I skal godt nok også komme til at stå til ansvar for det.

Så siger ministeren, at der vil være politikere i de fem sundhedsforvaltninger. Ja, det er der lagt op til i overgangsperioden, men hvad kommer der til at ske efter den periode? Det står så absolut også hen i det uvisse.

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:45

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det er jeg meget uenig med spørgeren i, for det her bliver jo ikke McKinsey-konsulenter og embedsmænd uden ansigter, sådan som hr. Flemming Møller Mortensen turnerer rundt med. Det sagde statsministeren også på pressemødet. Det, vi forestiller os, er mennesker, som har både en dyb sundhedsfaglig viden og kompetencer, som ligger i spændingsfeltet mellem politik og sundhed, og som også vil stå på mål for nogle af de beslutninger, der nogle gange skal træffes.

Det her handler ikke om, at man rykker beslutninger ind i mørke bestyrelseslokaler. Det handler grundlæggende om, at vi flytter flere opgaver ud i vores kommuner, ud i vores 21 sundhedsfællesskaber, hvor vi har stærke folkevalgte led, der er nødt til at forpligte sig mere på sundhedsvæsenet.

Men der er også nogle opgaver, vi flytter herind, og hvor vi siger, at i sidste ende er det jo også Folketinget, der skal tage ansvar for, at der ikke er så store forskelle i vores sundhedsvæsen. Og så er der nogle i midten, der skal være med til at drive det, og det skal ligge i spændingsfeltet mellem politik og sundhedsvæsen og med patientrepræsentanter, så vi sikrer, at patienterne kommer først i vores sundhedsvæsen.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Vi siger tak til hr. Flemming Møller Mortensen og vender tilbage til hovedspørgeren, fru Astrid Krag, for et sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:46

Astrid Krag (S):

Tak for det. Og jeg må sige, at jeg tror, at folk – hvis der nu skulle sidde nogle derude og følge med – stadig er dybt forvirrede over, hvor det er, man skal gå hen, og hvem det er, man skal rette henvendelse til for at sikre de lokalt tilpassede hensyn og løsninger, der i dag er blevet besluttet, fordi der er lokalt valgte regionspolitikere, der står til ansvar og står på mål over for deres vælgere og i øvrigt kan skiftes ud, hvis vælgerne er uenige med dem. Borgmestrene bliver holdt op som et skjold, kan jeg forstå, og hvis ikke man synes, den her struktur er god, er det, fordi man ikke har respekt for borgmestrene. Jeg håber virkelig ikke, der er nogen, der hopper på dét mystiske spin.

Men kan ministeren så ikke bare bekræfte – for det svarede hun ikke på sidst – at det jo ikke bliver i de fora, hvor borgmestrene sidder, at man har økonomien eller beslutningskompetencen?

Kl. 13:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:47

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg er dybt uenig med fru Astrid Krag i, at sundhedsfællesskaberne ikke bliver en motor i vores nære sundhedsvæsen i årene fremover. Det bliver de da i høj grad, og det er også derfor, vi med vores sundhedsreform lægger op til at ændre noget af den lovgivning, der i dag hindrer fælles finansiering, hindrer fælles ledelse, hindrer fælles ansættelser eller i hvert fald gør det så besværligt, at rigtig mange samarbejdsmuligheder i vores sundhedsvæsen ikke bliver lige så tætte, som de skal være. Det her er en reform, der skaber mere nærhed. Den kommer til at udflytte 500.000 behandlinger, som folk og patienter i dag skal køre langt for at få. Den kommer til at sikre, at vores almene praksis bliver stærkere, og den vil sikre, at samarbejdet mellem kommune, sygehus og almen praksis bliver stærkere. Det er lige præcis det, vi har behov for i vores sundhedsvæsen for at få hævet kvaliteten og for at få sat patienterne først. Jeg håber på, at Socialdemokratiet vil være med til at tage ansvar. Jeg synes, det er utroligt at se, at man ingen bud har på, hvad der sådan grundlæggende skal gøre vores sundhedsvæsen stærkere.

Kl. 13:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak, og dermed tak til såvel spørger som minister.

Vi bytter lidt om på rollerne nu, vi beholder dog ministeren på plads, og nu er det hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet, for oplæsning af et meget langt spørgsmål.

Kl. 13:48

Spm. nr. S 419

6) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S) (medspørger: **Astrid Krag (S)**):

Er ministeren enig med sin partifælle Søren Gade, når han siger, at der er »en ambulance i Lemvig, og det er helt sikkert, at hvis man tager et DJØF-regneark, så er det en rigtig dårlig forretning. Den kører ikke med ret mange patienter, men det er tryghed for borgerne i Lemvig-området. Og det er jo det, politikerne skal. De skal priorite-

re, og man kan faktisk godt købe tryghed for penge. Det er bare et lille eksempel, og dem findes der masser af i hele Danmark«?

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo.

Kl. 13:48

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak, formand. Er ministeren enig med sin partifælle Søren Gade, når han siger, at der er »en ambulance i Lemvig, og det er helt sikkert, at hvis man tager et DJØF-regneark, så er det en rigtig dårlig forretning. Den kører ikke med ret mange patienter, men det er tryghed for borgerne i Lemvig-området. Og det er jo det, politikerne skal. De skal prioritere, og man kan faktisk godt købe tryghed for penge. Det er bare et lille eksempel, og dem findes der masser af i hele Danmark«?

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 13:49

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Alle borgere i Danmark skal være trygge ved, at de får den nødvendige hjælp, hvis de bliver ramt af akut sygdom eller kommer ud for en ulykke. Det gælder sådan set, uanset om man bor i Lemvig, Lyngby eller Løgstør. Og borgerne skal også kunne overskue, hvordan de får den rigtige hjælp, hvis de bliver ramt af akut sygdom eller kommer ud for en ulykke.

Vi må bare konstatere, at de akutte tilbud i dag er organiseret meget, meget forskelligt, alt afhængigt af hvor man befinder sig i landet, og hvilken tid det er på døgnet. Det er ikke overskueligt og trygt nok alle steder. Det er også derfor, regeringen prioriterer borgernes tryghed på akutområdet højt. Vi har også sammen med Dansk Folkeparti i forbindelse med finansloven for 2018 prioriteret midler til en fjerde akutlægehelikopter i Danmark – altså en landsdækkende ordning, som vi har stået på mål for i forhold til at skabe øget tryghed i landet.

Akutområdet i regeringens sundhedsudspil rykker op til i højere grad at være et nationalt ansvar, fordi vi ikke synes, det er rimeligt, at der er så stor forskel på, hvor hurtigt ambulancerne og den akutte hjælp når frem i Danmark i dag. Derfor mener vi sådan set, at vi skal gøre et fintmasket sundhedsvæsen endnu bedre, og det afsætter vi også ekstra ressourcer til. Vi lægger op til med den nærhedsfond, der ligger i sundhedsreformen, at der skal kunne etableres 10 til 15 ekstra akutberedskaber i form af akutlægebiler, akutbiler og ambulancer for dermed at sikre de områder af landet, hvor der i dag, desværre, er sorte huller, fordi regionerne ikke har løftet den del af opgaven i tilstrækkelig ensartet grad.

Det fremgår også meget klart af udspillet til sundhedsreformen, at vi forventer, at regionerne i den kommende tid ikke fjerner eller flytter de beredskaber, der er, så der sker forringelser i dækningen. Og der må man jo bare sige, at det har der været eksempler på rundtomkring i regionerne. Der har også været eksempler på, at man har foreslået det og ikke er kommet igennem med det.

Så nej, vi har ingen planer om at nedlægge den akutlægebil – det er ikke en ambulance – der står i Lemvig; vi har faktisk den plan, at vi skal skabe øget tryghed i hele landet og sikre et endnu bedre akutberedskab end det, der er i dag. For det mener vi at borgerne i Danmark har krav på, og det afsætter vi også penge til i den sundhedsreform, vi lægger frem. Det kan jeg desværre ikke se at der indgår i nogen af Socialdemokratiets udspil, men det håber jeg da at Socialdemokratiet vil deltage i forhandlinger om, så vi i fællesskab kan styrke akutdækningen i hele landet – Lemvig, Løgstør, Lyngby, hvor man nu end bor som borger.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 13:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak, formand. Jeg vil sige, at jeg ellers synes, at ministeren har haft rigelig tid til at læse det socialdemokratiske sundhedsudspil og også vores forslag på akutområdet. Hvor har vi dog ventet længe på et udspil fra regeringen, som man ikke har kunnet få gjort færdigt – man siger, at hastværk er lastværk, men det modsatte kan åbenbart også være tilfældet.

Hr. Søren Gade præciserer her, at det er politikere, der går ind og føler med mave og med hjerte og lytter til, hvad det er, der er behov for for at skabe reel tryghed og sikkerhed dér, hvor folk bor. Hr. Søren Gade siger, at det, han tror og tænker, er, at hvis det bliver juristerne og økonomerne, bliver der ikke på samme måde vægtaget det, der er borgerens hensyn og tanke og lyst og behov.

Lad mig sige, at i den her debat, der er kommet, efter at regeringen har fremlagt deres forslag til en sundhedsreform, er der rigtig mange, der har givet udtryk for deres tanker og holdninger. Det gjorde kommunalforskeren Roger Buch også i Berlingske den 17. januar, hvor han laver nogle paralleller til, hvad der er sket siden kommunalreformen i 2007, som også havde fokus på borgeren og patienten. Men hvad er der sket? Der er sket lige nøjagtig det, vi frygtede fra socialdemokratisk side, og som hr. Søren Gade frygter, og som han udtrykker meget tydeligt her, og som mange andre Venstrepolitikere i region og Folketing også giver udtryk for. Og det er, at det her bliver én stor centralisering, hvor beslutninger glider væk fra borgerne, altså fra de mennesker, der i hverdagen oplever et behov, og hvor de så kan gå til en lokal folkevalgt, og hvor et regionsråd tager bestik af en regions samlede drift.

Vi har set det før fra partiet Venstre og fra de borgerlige partier: Man taler om, at man vil have en nærhedsreform. Den sidste blev én stor centraliseringsreform. Det tror hr. Søren Gade – og det tror Socialdemokratiet også – er det, der bliver resultatet af den reform, Venstre har lagt op til her.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:54

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Den her reform kommer til at skabe mere nærhed i vores sundhedsvæsen. Og det er der behov for, for der er rigtig mange patienter, der i dag kører unødigt langt ind til et sygehus for at få foretaget en relativt simpel kontrol eller konsultation, og det skal vi have flyttet ud i nærområderne. Derfor lægger vi med en nærhedsfond på 6 mia. kr. op til at investere i moderne sundhedshuse ude i kommunerne og i moderne almene praksisser, så vi får gjort op med lægedækningsudfordringerne. Og vi vil investere i flere ambulancer, så vi skaber tryghed i hele landet.

Jeg mener sådan set, at det er rimeligt, at vi også nationalt siger, at fremover bør det ikke være sådan, at der er store geografiske forskelle. Hvis man f.eks. tager spørgerens egen region, er det kun lige lidt mere end ni ud af ti ambulancer, der kommer frem inden for 15 minutter. Hvis vi tager Region Midtjylland, er det 96 pct. Hvorfor skal der være de store geografiske forskelle? Hvorfor skal der være steder i Danmark, hvor der ikke er den samme tryghed?

Regeringen mener, at vi – ligesom vi sammen med Dansk Folkeparti har taget ansvar for at sætte en fjerde akutlægehelikopter ind, så vi får en bedre akutdækning af den nordlige del af Danmark – også fremover skal tage nationalt ansvar for akutberedskabet i Danmark.

Vi afsætter også midler til at investere i 10-15 ekstra akutbiler, lægeambulancer, til at sikre den tryghed, for det mener vi, der er behov for. For vi synes faktisk egentlig, at der på nogle områder er blevet for stor forskel på regionernes håndtering af det her område.

Derfor handler det grundlæggende om at sikre en nationalt forpligtende ramme om akutberedskabet, så borgerne i Lemvig, Løgstør eller Lyngby har det samme tilbud, når de bliver akut syge eller har behov for hjælp.

Kl. 13:55

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 13:55

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, der jo i hvert fald står tydeligt nu efter en uges debat om regeringens forslag til en sundhedsreform, er, at der er rigtig mange af sundhedsministerens partifæller, som er fuldstændig enige med Socialdemokratiet i, at det her er et spørgsmål om at flytte en demokratisk beslutningsproces væk fra borgere, væk fra der, hvor man bor, og hen til noget, der er mere centralt.

Sundhedsministeren kunne jo have læst det socialdemokratiske sundhedsudspil og studeret vores skitse til nærhospitaler, som lige nøjagtig drejer sig om nærheden og det at bringe behandlinger ud fra sygehusene til det nære. Så her kan vi sagtens forenes om noget. Men vi kan ikke forenes om at centralisere og fjerne demokrati og skabe mere bureaukrati.

Kl. 13:56

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:56

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det her er en kæmpe nærhedsreform, og det er da kun positivt, hvis socialdemokraterne nu aktivt vil gå ind i det konkrete indhold og diskutere, hvordan vi kan få flyttet flere behandlinger ud, hvordan vi kan sikre en mere forpligtende ramme for samarbejdet mellem kommune, sygehus og egen læge, så de patienter, vi i dag oplever reelt set falder ned i den her Bermudatrekant, der er mellem de tre parter, kommer til at få en højere kvalitet i behandlingen.

Jeg håber da på, at socialdemokraterne vil være med til at sætte nationale bindende mål for, hvad kvaliteten skal være af sundhedsvæsenet. Altså, lige nu er det jo decentralt fastsat. Vi mener, Sundhedsstyrelsen skal have muligheden for at kunne lave bindende mål på sundhedsområdet, så det ikke er postnummeret, der afgør, hvilke tilbud du får som f.eks. apopleksipatient.

Det kan jeg så høre at socialdemokraterne ikke vil, og det synes jeg er ærgerligt. Det gælder også på akutområdet, hvor vi sådan set mener at vi skal styrke akutområdet og også sætte nogle nationale standarder, sådan at vi har den samme tryghed i hele landet, og at vi skal turde investere i flere akutlægebiler og ambulancer, så vi også får dækket nogle af de sorte huller og de forskelle, som regionerne i dag har skabt på området.

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Foreløbig tak til hr. Flemming Møller Mortensen, og vi siger velkommen til fru Astrid Krag som medspørger. Værsgo.

Kl. 13:57

Astrid Krag (S):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg tror, at det bedste ord for det, ministeren gør i forhold til sine partifæller, er arrogance. Altså at man hælder bekymringerne i forhold til folkestyret ned ad brættet; de har

ikke fattet en bønne. Så får vi et fur: Vi vil ikke noget, vi tager aldrig ansvar. Det er i hvert fald også noget, man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved. Vi har vores eget sundhedsudspil her fra oktober. Man kan tænke over, hvem det er, der historisk har bygget vores sundhedsvæsen op – det kan vi jo tage et lille historisk battle på – som har gjort, at vi har den model, vi har i Danmark i dag, med fri og lige adgang, altså hvilke historiske tråde, det har, og hvilket parti og hvilken bevægelse der har båret det igennem. Men det er jo ikke det, vi skal diskutere her.

Derfor vil jeg bare spørge ministeren, om hun virkelig overhovedet ikke deler den forundring hos de partifæller og andre, der står tilbage og tænker: Hvordan kan det være, at man med kirurgisk præcision skærer lige præcis den del af regionerne væk, der er de folkevalgte, og så bevarer forvaltningerne? Så får vi flere led, vi får flere udpegede bestyrelser, som ikke kan stilles til ansvar af vælgerne. Vi får et mere bureaukratisk og uigennemskueligt system, men lige det lille hjørne, der var de folkevalgte, har man med kirurgisk præcision skåret væk. Jeg tror, det var Jakob Kjellberg, der kaldte det en kvart afskaffelse af regionerne, for det er kun de folkevalgte, man piller væk.

Har ministeren ikke et eller andet sted i sin Venstrepolitiker krop en lillebitte forståelse for de partifæller, der har svært ved at se, at det hænger sammen med det parti, Venstre altid har været?

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:59

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Vi skubber flere opgaver ud i det nære sundhedsvæsen. Vi sikrer, at man med de 21 sundhedsfællesskaber får rykket nogle beslutninger tættere på, som i dag er kommet for langt væk. Vi sikrer en ramme, hvor vores kommunalpolitikere kommer til at skulle engagere sig mere i sundhedsvæsenet. Vi sikrer også nogle nationale kvalitetsstandarder, fordi vi sådan set ikke synes, det skal være op til fri fortolkning, hvad man f.eks. tilbyder en apopleksipatient eller en ældre medicinsk patient, der skal ud på en akutplads.

Det kan jeg forstå at Socialdemokraterne er uenige i. Der må jeg bare sige, at jeg sådan set synes, at det er vigtigt, at vi får hævet kvaliteten i vores sundhedsvæsen og ikke mindst i det nære sundhedsvæsen, hvor der i høj grad er behov for et kvalitetsløft.

Så løfter vi noget op på nationalt plan, og jeg kan så forstå på Socialdemokraterne, at de mener, at det er udemokratisk, og hvad der nu ellers knytter sig til, at vi f.eks. i forhold til den landsdækkende akutlægehelikopter har truffet beslutningerne herinde, allokere midlerne herfra og lagt nogle nationale standarder for f.eks. akutlægehelikopteren i dag. Det mener jeg ikke er udemokratisk.

Jeg mener bestemt heller ikke, det er udemokratisk, når vi nu lægger op til, at der på akutområdet skal være en national overbygning, sådan at vi sikrer, at der ikke er så store forskelle på, hvor hurtigt ambulancen kommer frem overalt i Danmark, og at vi også med Nærhedsfonden og de 6 mia. kr. ikke bare afsætter penge til nye sundhedshuse og moderne almene praksisser, men også til 10-15 ekstra akutlægebiler, akutberedskab og ambulancer derude, der kan være med til at sikre tryghed i hele Danmark. Det handler faktisk om at sikre et endnu bedre sundhedsvæsen, end vi har i dag.

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:00

Astrid Krag (S):

Jeg tror, vi bliver nødt til at tage en særskilt diskussion om, hvordan hulen borgmestrene skal manøvrere i de her lokale sundhedsfællesskaber, hvor alt skal være i enighed, og det vil sige, at den enkelte har vetoret, og man har sit eget byråd som bagland. Altså, jeg har simpelt hen meget svært at se, hvordan det skal kunne fungere i realiteternes verden. Det når vi ikke at komme udtømmende omkring her, så det må vi mødes om i en anden sammenhæng.

Jeg vil bare sige til ministeren: Det, ministerens partifæller prøver at råbe ministeren og regeringen op om, er jo, at kvalitet også er nærhed og tryghed, også den slags nærhed og tryghed, som ikke giver mening i et regneark, som ikke giver mening i et bestyrelseslokal, men som giver vældig god mening, når du har et lokalt bagland, du skal hjem til, nogle vælgere, du skal kigge i øjnene, et lokalområde, du repræsenterer og i øvrigt bor i. For det skal de vel heller ikke, de nye bestyrelser, altså bo i de områder, de repræsenterer?

Det her er et vældigt tilbageskridt for den lokale tryghed, og det kan jeg så godt forstå at ministerens partifæller mener. Og jeg er temmelig bekymret over, at ministeren bare affærdiger det på den måde, som hun har gjort her i dag.

Kl. 14:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:01

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Den sundhedsreform, vi har præsenteret, kommer til at styrke det nære sundhedsvæsen; styrke almen praksis, så vi har en læge tæt på, hvor vi bor; styrke det forpligtende samarbejde, der skal være mellem kommune, sygehus og egen læge, sådan at man som patient også føler, at der er tryghed, når man bliver udskrevet – at højre hånd ved, hvad venstre hånd gør.

Så tager vi på nogle områder akutberedskabet, som det her spørgsmål handler om, og siger, at der skal være nogle nationale, overordnede ligheder i forhold til den måde, vi organiserer det på i Danmark. For vi synes ikke, det er rimeligt, at det f.eks. i Region Nordjylland kun er lige omkring ni ud af ti ambulancer, der kommer frem inden for 15 minutter, mens det i Region Midtjylland er 96 pct.

Der mener vi faktisk, at vi som folkevalgte politikere nationalt skal stå til ansvar over for befolkningen og sikre nogle ensartede vilkår i det akutberedskab, vi har, ligesom vi har gjort med den landsdækkende akutlægehelikopter. Det er ikke udemokratisk; det handler om at sikre alle borgere i Danmark tryghed; det handler om at stille hele landet lige.

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak, så vender vi tilbage til hovedspørgeren, nemlig hr. Flemming Møller Mortensen. Værsgo.

Kl. 14:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Hr. Søren Gade og Socialdemokratiet synes, at det er demokratisk at lytte til borgere og give borgere et talerør. Det gør man ved at have lokalt valgte politikere.

Ministeren talte i sit sidste svar til mig om Bermudatrekanten mellem kommune, region og praktiserende læge. Okay, det er måske her, vi skal have det, for nogle har sagt, at det, regeringen har lagt op til, er sådan et trylleslagstrick. At det er virkelighedsfjernt, at det er bare en skrivebordsøvelse. Det er måske lige nøjagtig det, man ønsker, nemlig med en tryllestav at slå ned og fjerne de folkevalgte regionsrådsmedlemmer og så – pist! – er problemerne væk.

Hvorfor har man ikke løst problemerne? Regeringen har haft 3½ år til at løse de her problemer. Vi har ventet og ventet på et udspil om det nære og sammenhængende sundhedsvæsen. Nu kommer det, og så vil man med et trylleslag tro, at bare man fjerner de folkevalgte regionsrådsmedlemmer, er problemerne løst.

Nej, det, der er udfordringen her, er, at man har en regering med hr. Lars Løkke Rasmussen i spidsen, der sammen med hr. Kristian Thulesen Dahl har lavet en aftale – og de to ved bedst. Så behøver man ikke spørge andre eller evaluere og drøfte tingene. Der ligger den, og det kommer til at gå ud over demokratiet. Det er en ren centraliseringsøvelse.

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren til sidste omgang.

Kl. 14:04

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Altså dem, som jeg hører er så negative, er Socialdemokratiet, som ligesom pr. definition har besluttet sig for, at når det handler om at tage det store ansvar for vores sundhedsvæsen, vil man hellere kritisere end at være med til at tage ansvar. Det synes jeg er ærgerligt – ærgerligt for patienterne, ærgerligt for medarbejderne.

Vi har nogle rigtig gode drøftelser med de faglige organisationer og med patienterne. Jeg synes sådan set, at de på en lang række områder har rost de initiativer, som der ligger i sundhedsreformen, og derfor håber jeg da også på, at Socialdemokratiet være med til at tage ansvar. Og så må jeg bare sige: I mit univers er det ikke udemokratisk, at vi siger, at der er nødt til at være et akutberedskab, der skaber lige tryghed i hele landet. For vi synes ikke, det er rimeligt, at det oppe i spørgerens region kun er lige omkring ni ud af ti ambulancer, der kommer frem inden for 15 minutter, hvorimod man i Region Midtjylland har sikret, at det er 96 pct. af akutberedskabet, der kommer frem inden for 15 minutter. Hvorfor skal der være den store geografiske forskel? Det synes vi ikke er rimeligt.

Vi synes sådan set ikke, at det handler om manglende demokrati, når vi siger, at der i akutberedskabet skal være lige stor tryghed i hele landet, og at vi også afsætter ressourcer til 10-15 ekstra ambulancer og akutbiler, så vi kan styrke trygheden i hele Danmark. Det handler sådan set bare om at sikre patienterne i hele landet. Og det håber jeg at socialdemokraterne være med til, for det er altså et sundhedsvæsen for patienterne og ikke for så mange andre – det er patienterne, vi skal have sat først i vores sundhedsvæsen.

Kl. 14:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til sundhedsministeren. Tak til spørgeren.

Så går vi videre med et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er hr. Magnus Heunicke, der så vender tilbage til podiet som spørger.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 411 (omtrykt)

7) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Kan ministeren garantere, at der ikke bliver nedlagt yderligere busruter i landdistrikterne, hvis opgaven flyttes fra regionerne til kommunerne, som regeringen foreslår?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:05

Kl. 14:08

Magnus Heunicke (S):

Tak, formand. Her er spørgsmålet til transportministeren: Kan ministeren garantere, at der ikke bliver nedlagt yderligere busruter i land-distrikterne, hvis opgaven flyttes fra regionerne til kommunerne, som regeringen foreslår?

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:06

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Nu er det jo så heldigt, at spørgeren selv har været transportminister og derfor er fuldt vidende om, at de lokale busruter både betales og bestilles af kommunerne og i dag af regionerne. Det vil sige, at både i dag, hvor jeg er minister, og dengang hr. Magnus Heunicke var minister, ville kommunerne kunne beslutte, at de ville nedlægge en busrute, fordi de ikke ønsker at betale for den. Så det kan en transportminister jo aldrig nogen sinde garantere ikke vil ske. Det kunne hr. Magnus Heunicke ikke garantere, og derfor blev der jo også, mens hr. Magnus Heunicke var minister, en gang imellem nedlagt busruter, altså fordi kommunerne ikke syntes, det var en busrute, der skulle bevares.

Så svaret på spørgsmålet giver jo lidt sig selv. Svaret er selvfølgelig, at det, som hr. Magnus Heunicke beder mig om at garantere, kan ingen transportminister garantere.

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:06

Magnus Heunicke (S):

Tak for det svar. Det er en meget god basis for vores diskussion her i eftermiddag. For når jeg stiller spørgsmålet, er det jo, fordi det er en del af den foreslåede strukturreform, den reform, som regeringen har spillet ud med. Det er jo i dag sådan, at de regionale busruter, som krydser kommunegrænser, planlægges og finansieres af vores regioner, og det samme gør sig gældende med lokaltogene. Der bruges ca. 1,5 mia. kr. på det, og der er det regeringens udspil, at de penge på en eller anden måde skal fordeles i kommunerne, der så skal finde ud af det.

Hvis man ser på reaktionerne fra ikke kun pendlere, Landdistrikternes Fællesråd og borgmestre, men også fra trafikeksperter, kan man se, at der er en vis nervøsitet for, hvad det her vil få af konsekvenser. For kan man være helt sikker på, at den opgave bliver varetaget på en betryggende måde? Vi ved jo – det ved jeg at den nuværende minister også er klar over – at halvdelen af alle danskere krydser en kommunegrænse på vej til og fra arbejde eller til og fra skole. Det er ikke noget, vi tænker over i dagligdagen, men det gør man altså, og så er det jo vigtigt, at systemet er der, og det gælder også den kollektive trafik, altså at den skal være der til at varetage det. Og det er jo logisk, at det, når det er inden for en kommunegrænse, giver god mening, at det er kommunen selv, der står for det. Men når man krydser kommunegrænser, hvordan kan vi så sikre, at der er nogen, der har det ansvar? Det er det, der er temaet i mit spørgsmål.

Helt konkret vil jeg spørge – for jeg har ikke kunnet finde svaret på det, men det kan være, at ministeren kan oplyse om det: Hvordan skal de 1,5 mia. kr., der er i forslaget her, og som bruges nu, fordeles ude i vores kommuner? Er det pr. kilometer? Er det pr. borger? Er det under DUT-ordningen? Eller hvordan skal man fordele de penge, som i dag bruges i regionerne?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:09

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Selv om regeringen foreslår, at regionerne skal nedlægges, så foreslår regeringen ikke, at de regionale trafikselskaber skal nedlægges. De vil blot være fælleskommunale selskaber, sådan at de kommuner, der ligger i den region – som jo så kommer til at være et geografisk område og ikke et institutionelt område, men altså et geografisk område, som er en region – også har et regionalt trafikselskab, hvor kommunerne sidder i bestyrelsen. Og de penge, som regionerne får i dag, vil kommunerne så få, og så vil man jo i det regionale trafikselskabs bestyrelse, træffe beslutning om, hvilke regionale busruter man skal opretholde. Og kommunerne vil have de samme penge, som regionerne havde tidligere, så de vil kunne bruge de penge til at betale for de regionale busruter.

Så der vil ikke være færre penge derude, der vil være de samme penge derude. Det vil bare være kommunerne, der gør det, altså bestiller og finansierer, i stedet for regionerne, som jo ikke vil eksistere længere.

Kl. 14:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 14:10

Magnus Heunicke (S):

Jeg spørger lidt åbent, for det er jo første gang, at vi sådan har ministeren i tale. Vi har ikke nået at holde samråd endnu, og vi har kun læst og set pressemøder og andet. Så skal det forstås sådan, at de penge, der ifølge regeringsforslaget skal gå fra vores regioner til kommunerne, så er øremærket til kun at kunne bruges på busruter? Eller er det sådan, at hvis der sidder nogle byråd og siger, at de har ikke så meget lyst til at betale penge for en busrute fra deres kommune til en nabokommune, fordi de hellere vil bruge dem på et andet godt formål inden for kommunegrænsen, vil det så også kunne lade sig gøre?

Kl. 14:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:10

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Pengene er jo ikke øremærket i dag. De penge, der går til regionerne i dag er ikke øremærket. Det er ikke sådan, at regionerne ikke må bruge dem på noget andet, hvis de gerne vil det. Det er heller ikke sådan, at de penge, der går til kommunerne til dækning af deres transportforpligtelser, er øremærket, sådan at kommunerne ikke må bruge dem på andet end det.

Så vi går fra en situation, hvor pengene i dag ikke er øremærket, til en ny situation, hvor pengene heller ikke er øremærket. De penge vil så bare være ude hos kommunerne, i stedet for at de er hos regionerne. Og jeg har stor tiltro til kommunerne. Jeg synes, at det er dygtige folk, vi har derude, og jeg synes, at det kommunale demokrati faktisk fungerer bedre end det regionale demokrati.

Der er flere mennesker, der kender deres kommunalbestyrelsesmedlem, end der er mennesker, som kender deres medlem af regionsrådet. Så derfor er det et godt demokrati, der tager over og måske endda også et bedre demokrati end det, det tager over fra.

Kl. 14:11 Mødet er hævet. (Kl. 14:13).

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:11

Magnus Heunicke (S):

Men vi kan jo desværre se, at i kølvandet på den sidste strukturreform er hver syvende busrute uden for de store byer, altså i vores landdistrikter, faktisk lukket ned. Og man gisper efter vejret i mange lokalområder, hvor det handler om to til tre elementer. Det ene er skole, det andet er job, og det sidste er infrastruktur og ikke mindst den kollektive trafik til ældre og børnefamilier og unge mennesker på uddannelse. Derfor er det jo vigtigt, at vi sikrer, at de ikke falder mellem to stole her. Så hvem er det, der har det overordnede ansvar for at binde en region af flere forskellige kommuner sammen, hvor man jo krydser de her kommunegrænser?

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren, sidste gang.

Kl. 14:12

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Mange af de nedlæggelser af lokale busruter har gode begrundelser. Lad mig tage eksemplet med Nordjylland, hvor man konstaterede, at der altså tidligere kørte mange tomme busser rundt, og det er både spild af penge og spild af miljømæssige ressourcer, at de bruger så meget diesel på at køre rundt med en stor bus, hvor der kun sidder få mennesker. Derfor har man i Nordjylland i stedet etableret en ordning, hvor der kører små biler ud og henter passagerer dér, hvor de nu engang bor, og kører dem til den nærmeste togstation eller det nærmeste busstoppested.

Se, det er klog politik, og det er altså en politik, der ligger i forlængelse af, at man har nedlagt nogle busruter. Servicen for borgerne er ikke dårligere, den er måske endda bedre, og det er også billigere, og det er også bedre for miljøet. Så det er forklaringen nogle steder.

Men altså, jeg har stor tiltro til det lokale demokrati, og jeg har endnu større tiltro til det kommunale demokrati end til regionsdemokratiet. Jeg tror, at alle, der følger med – også i de lokale aviser osv. – har et større kendskab til dem, der sidder i kommunalbestyrelsen, sådan at man hurtigere kan gå ned og tage fat i dem i den lokale Brugs og sige noget til dem, end man kan, hvis man går til regionsrådsmedlemmerne.

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Med det siger vi tak til såvel spørgeren som ministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:13

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. januar 2019, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.